

Forunderligt at sige

C. Nielsen
Grundtvig

1. For un - der - ligt at si - ge og sært at tæn - ke på, at
2. Selv spur - ven har sin re - de, kan byg - ge der og bo, en
3. Nej, kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind, ja,

5
kon - gen til Guds ri - ge i stal - den fø - des må, at
sva - le ej tør le - de om nat - te - ly og ro. De
be - de, syn - ge, suk - ke: Kom Je - sus, kom her - ind. Det

9
him - lens lys og æ - re, det le - ven - de Guds ord, skal
vil - de dyr i hu - le har hver sin e - gen vrå, skal
er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re købt! Her

13
hus - vild blandt os væ - re, som ar - mods søn på jord
sig min Frel - ser skju - le i frem - med stald på strå?
skal du hvi - le ro - lig i kær - lig - he - den svøbt.